

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izmiki nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 28 K, za pol leta 15 K, za četrt leta 8 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 3 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vsa leta 28 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele veliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez izredne vpošiljave naročnine se ne odira. — Za ostanke se plačuje od petdesetpete peti-vrste po 12 h, če se ostanke tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Kneževih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadst. upravnštvo pa v pritlikju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanke, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 85.

Oko za oko, zob za zob.

(Od kranjsko-koroške meje.)

Z velikimi upi je zrl ves slovenski narod na otvoritev Karavanskega predora, ki nas je zvezal z našimi koroškimi brati. V prvi vrsti smo gledali na prelepo Rožno dolino in še posebej na izrazito slovensko občino Št. Jakob, kjer prebiva najzavrednejše ljudstvo Koroške. Državna železnica — zgrajena z denarjem vseh avstrijskih državljani — pa obeta postati reka, po kateri naj preplavaljo nemški valovi koroško slovenstvo, ki je že desetletja ječalo pod brezobzirnim bičem nemških oblastev. Beljaška direkcija, oziroma železniško ministrstvo je sicer napravilo dvojezične napise na postajah, toda službeno osebje je izključno nemško, in sicer tistega zloglasnega kalibra zagrizenih vsenemcev, ki so vsak čas pripravljani iti v boj proti Slovincem. Zastonj zahtevaš po koroških postajah z dvojezičnimi napisi voznega listka v slovenskem jeziku, najnižji uslužbenec-renegat te bo surovo nahručil: „Reden sie deutsch, wir verstehen nicht windisch!“ Prepričan bodi, da ti tudi pritožne knjige ne da, pa jo lahko desetkrat zahtevaš. Pisu teh vrstic se je tak slučaj pred kratkim dogodil na postaji Podgorje, kjer se je navedeni uslužbenec obnašal kakor kak turški paša.

V nebo vpijoč in značilenslučaj se je dogodil tudi v nedeljo, 14. t. m., v Področici, torej prvi postaji na Koroškem, ki stoji popolnoma na slovenskih tleh. Večja slovenska družba je prišla v kolodvorsko restavracijo ter zahtevala pijače v slovenskem jeziku. Postreči niso hoteli, pač pa so pričeli psovati z „windische Hunde“ in v par trenutkih je pridrl nekaj

c. kr. žel. uslužbencev, ki so začeli slovenske goste siloma poditi iz restavracije in eden je imel poguma dovolj, da je udaril slovenskega gosta z gorečo svetilko po glavi, da ga je takoj kri oblila in se je svetilka razsula... To se je zgodilo na c. kr. drž. železnici, za kar imamo več kot deset prič in taki slučaji nesramnega postopanja drž. žel. uslužbencev so na dnevnem redu, odkar po novi progi mnogo kranjskih Slovencev prihaja na Koroško.

Kaj nam je storiti?! Tu ne pomagajo nobene prošnje na žel. upravo, tu je na mestu le samopomoč! Posnemajmo Čeha! Nasilnosti in brutalnosti odgovarjajte z nasilnostjo in brutalnostjo, kajti Nemec je v narodnostnem boju vedno surov! Onkraj Karavank nas čaka boj na nož ali pa bo Koroška padla. Nihče naj ne razume nemški na Koroškem na postajah z dvojezičnimi napisi, pa naj si žel. osebje populi lase odjeze. Kdor pozna škandalozne razmere na novi progi, ve, da ima osebje zaslobo **zgoraj**, ker bi se drugače gotovo ne upalo tako nesramno postopati napram Slovincem. Ako postanejo surovi, odgovorite tudi vis surovostjo. Izlete delajte le v večjem številu, ker drugače vam nihče ne jamči, da ne odidete s krvavo glavo proti domu, kajti na Koroškem je Slovenec brezpraven in le v večjem številu lahko energično nastopate. Vse tisto pridigovanje o zmernosti in dostojnosti napram Nemcu, češ, s tem ga presepetiš, ne velja nič. Obmejni bojne pozna nobene obzirnosti, ker drugače sploh boj ni in te Nemec prej pohrusta, kakor se zaveš. Pest za pest, udarec za udarec! Slovenske Jesenice bolo kot obmejna občina prve prodirale na Koroško, saj so že utrjene v narodnem boju in upajmo, da prve za-

nesejo neizprosno in vztrajno bojevitost v prelepo Rožno dolino, ki mora ostati v slovenskih rokah. Treba bo boja za vsakega moža. Rožna dolina bo v doglednem času pozorišče najhujših narodnih bojev, kakor jih najdetete le še med Čehi in Nemci v kraljevini Češki... Vsipa, ki vam je na srcu rešitev najlepšega dela koroške Slovenije, podpirajte nas v prvi vrsti z izletmi ter smatrajte to delo za svojo sveto narodno dolžnost! Naši poslanci pa imajo najlepše delo zrazkrinkanjem nadvse škandaloznih razmer na novoprogidržavnih železnic! Storite svojo dolžnost in narod vam bo hvaležen.

Iz odseka za volilno reformo.

Dunaj 18. oktobra. Vkljub glasnemu ugovoru čeških poslancev se je popoldne zaključila debata o § 42 (dvetretjinsko varstvo pri razdelitvi volilnih okrajev). Ker pa je prijavljenih še 21 govornikov, se ne bo moglo glasovati pred sredo ali četrtkom prihodnjega tedna.

Posl. dr. Stranjski je v svojem obstrukijskem govoru izvajal, da mora boj, ki ga bijejo sedaj Čehi, končati s porazom splošne volilne pravice, ker ta predloga ne postane nikoli zakon, ako Nemci vztrajajo pri dvetretjinski večini. Ako tudi vlada pade z volilno reformo, bodo Nemci kot žalujoči šli za njeno krsto, Čehi pa se bodo glasno smejali, ker so že siti tega zistema.

V popoldanski seji je govoril posl. Pergelt, ki je izjavil, da je dvetretjinsko varstvo za Nemce nujna potreba, da si osamljeni v državi ohranijo svojo politično eksistenco. — Proti Pergeltu je polemizoval posl. Choc, da predloženi volilni red ne odgovarja dejanskim razmeram, ker v

njem ne pride do veljave splošna in enaka volilna pravica. Zato se mora Čehom dati za bodočnost možnost, da spremenijo volilni red.

Nato se je seja prekinila ter se bo nadaljevala jutri.

Podržavljenje Severne železnice.

Dunaj 18. oktobra. Železniški odsek je dognal na današnji seji zadnji paragraf o podržavljenju Severne železnice. Glede narodnosti uredništva se je sprejela določba, da je v mešovitih krajih primerno vpoštevati jezikovne potrebe pri prometu. Ta raztegljiva določba ni Čehov zadovoljila ter so glasovali proti. V popoldanski seji so se dognale rezolucije. Sprejela se je tudi rezolucija poslanca Kaftana, da se mora še letos predložiti odseku akcija zaradi podržavljenja Severozapadne, Oderberške, Aspanške železnice ter proge, ki jo ima sedaj v upravi državno železniška družba. — Rezolucija posl. Hauera zaradi podržavljenja Južne železnice se je odklonila, češ, da zadeva za sedaj še ni zrela. — Železniški minister dr. pl. Derschatta je v teku debate napovedal, da že prihodnji teden predloži parlamentu več načrtov o krajevnih železnicah.

Obtožba Fejervaryjevega ministrstva.

Budapešta, 18. oktobra. Parlamentu je došlo zadnje čase toliko peticij, v katerih zahtevajo razni občinski zastopi, naj se Fejervaryjevo ministrstvo obtoži, da je ta zadeva postala zopet aktualna. Iz postopanja sedanje vlade pa je videti, da vsled pogodbe z vlado ne more ugoditi zahtevam. Zadeva se reši baje na ta način, da se sprejmejo v stenografski zapisnik imena vseh oseb, ki so bile v službi nepostavne vlade. Ta zapisnik se razglasi po celi deželi, da narod pozna za vedno „izdajalce domovine“.

Srbska skupščina.

Belgrad, 18. oktobra. Posl. Kosovljanin (vladna stranka) je interpeliral v skupščini zaradi trgovinskih razmer med Avstrijo in Srbijo. Ministrski predsednik dr. Pašić je naznanil, da bo odgovoril na interpelacijo v soboto 20. t. m.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 18. oktobra. Včeraj sta se car in carica vrnila s potovanja po Finskem v Petrograd.

Varšava, 18. oktobra. V Vilni so otvorili zelo slovesno poljsko gledališče, ki je bilo 40 let oblastveno zaprto. Otvoritvi je prisostvovalo tudi mnogo gostov iz Galicije. — V Lodzu so otvorili poljsko gimnazijo, v katero se je takoj vpisalo 270 učencev.

Moskva, 18. oktobra. Ker je ministrski predsednik dovolil dijaška zborovanja na vseučilišču, se vseučilišče jutri zopet otvori.

V stanovanju Bolgara Kirova so našli veliko zalogo bomb.

Varšava, 18. oktobra. V mestu so razkriili mladoturško zaroto, ki je pripravljala revolucijo na Turškem. Pri hišni preiskavi je policija zaprla dvajset Turkov, pri katerih je našla orožje in bombe.

Časnikar — ministrski predsednik.

Pariz, 18. oktobra. Za francoskega ministrskega predsednika določeni minister Clémenceau je po poklicu časnikar. Ministrstvo hoče temeljito preosnovati ter poklicati v ministrstvo svoja bivša tovariša iz uredništva časopisa „Justice“, Vivianaja in Pichona. Socialisti se vsele nove vlade, češ, da bo Clémenceau sedaj lahko pokazal, kaj zna in premore.

Kulturni boj na Španskem.

Rim, 18. oktobra. Španski ministrski svet je sprejel včeraj zakonski načrt o redovnih pravicah. Na-

LISTEK.

Hauptmannova „Elga“.*)

Sanje! Sanje na odru. Če je življenje sen, bomo veseli, da smo videli res le sen grozne noči. Ali je morebiti resnica? Grillparzer je postavil k naslovu svoje novele „Das Kloster bei Sendomir“, ki je dala Hauptmannu snov za dramo, pripombo: Po neki za resnično sporočeni dogodbi. „Snov je dal Grillparzer — nekdo drugi je spoznal nje melodijo“, pravi duhoviti essayist, Alfred Kerr o Hauptmannovi drami. V treh dneh jo je napisal in obležala je kot skica, kot osnova drame v predalu. Medtem je spenil drame „Potopljeni zvon“, „Voznik Henšel“, „Mihael Kramer“, „Roza Bernd“ i. dr. — Deset let je ležala „Elga“ pozabljena, neobjavljena, šele 1. 1905 prinese „Neue Rundschau“ v 1. zvezku skico v prvotni, nepredelani obliki. Prijatelji so Hauptmanna preposlili, da se je odločil izročiti javnosti, gledališčni tistih sedem prizorov, kakršni

so bili. Sedem prizorov — kje je dramska tehnika? To ne sodi na oder! — so zabavljali kritični Radamanti. A vendar je globoka človeška tragika in teh skiciranih prizorih. V nekaj urah jih je pesnik ustvaril, ne, tja jih je vrgel na popir, lahkotne in bohote, kakor se pode sanje v glavi sanjajočega. Prvi in zadnji prizor sta kot nekaj okvir, ki družijo te zdaj realne, zdaj bizarne sanjske podobe v grozno tragedijo poljskega grofa Starženskega.

Vzel si je bil lepo ženo — pobral jo je na ulicah varšavskih. Živel je z njo srečno, v dozdevni sreči, toda ta sreča je bila zanj le sen. Elga, ta življenja kipeča, po slasti, po uživanju kopneča ženska, naj bi donesla stalno srečo na dom Starženskega? Preveč ljubi življenje, a tudi smrti se ne boji. „Smrti lastnega očeta jo je naučila smejati se na prav poseben način marsikaterim resnim stvarer življenja.“ Ljubi svojega moža, — ljubi tudi bratranca Oginskega. Vse nje ravnanje zavisi od trenutne razpoloženosti, vda se močnim vtiskom, a se jih hipoma zopet otrese. Naravnost demonska je v zadnjih trenutkih: že hoče pohiteti Starženskemu v objem, češ, da ga še

vedno ljubi, — razgrne se zagrinjalo, na postelji leži umorjeni ljubimec Oginski. Kot levinja, ki brani svojega mladiča pred napadalci, se vstopi pred mrtveca, kakor bi hotela s svojim telesom, s svojim življenjem ščititi njega, ki ga je pravkar dal umoriti njen blazni ljubosumni soprog. „Črtim te, pljujem nate“ — je zadnji hropeči krik obupno besneče ženske.

Kako prozaična tragika pri Grillparzerju? Oginski, zasačen pri Elgi, uide skozi okno, Elgo zabode prevarani soprog. In kako tragična poezija pri Hauptmannu? Oginski leži umorjen na taisti postelji, kjer je užival Elgino ljubezen, in Elga, demonska verolomnica, brani ko blazna mrtvega ljubimca.

Tesnobno, dušeče razpoloženje vlada ves čas na pozorišču. Temna sobana v starem stolpu, samostan, nekdanji grad grofa Starženskega, zamolklo petje menihov v koru, iz dalje prigušeni glasovi orgelj, nad vsem pa romantika dejanja in moč noči — ko vse to mine, se zdi človeku, kakor tistemu nemškemu vitezu, ko se predrami iz mučnih sanj: Vén na prsto, vén v mlado jutro, vén v živi svet!

Znani kritik Kerr pravi v lapidarnem slogu, kakor je le njemu

lasten: „V Hauptmannovem delu je... Chopin. — Hauptmann je čul melodijo. Kar podaja, je pojoča tragika. Ples življenja in ples smrti; predvsem godba ženske — hoja, zvok, melodija najljubkejših grešnic...“

W.

Hrepenenje.

A. P. Rusič.
(Dalje.)

Ko se je Seljak ozrl, je opazil, da so oči Filomene hitro švigale po sobi in naposled obvisle na njem. Prišel je v zadrego, ker ga je jezila zapeljivost Mužanke. Njen mož je jedel počasi, nikamor ni gledal, in ko se je mimogrede ozrl na Seljaka, je izpregovoril:

„Zebe vas, Anton!“

Seljak se je res tresel, dasi ga ni zeblo. Tudi roka se mu je neobičajno hudo tresla. Vedel je, da se trese vsled notranjega nemira, in zaman se je trudil se potolažiti; klet je Filomeno in njene izzivajoče oči.

Neprestano so visele na njem njene oči, kakor nastavljena ostrina meča. Zaničljivo se je nasmihala; zopern izraz so dajale njene nelepe ustne. „Kaj hoče ta ženska od mene?“

Čemu me zasleduje s tako nesramno upornostjo?“ si je mislil. Zagnjusila se mu je ta — trdovratna vlačuga.

Prišlo mu je na misel, da je morda zaznala za njegove misli, ki so ga vznemirjale radi starca in strah ga je prevzel. Zakaj vsak greh in vsaka nečista misel se maščuje. In bil je prepričan, da se mora maščevati, ker bi sicer iz vsake luže, naj bo še tako smrdel, ne rasle rože. Vedel je, da ima vsak še tako neznan človek preganjavca, ki udušuje v njem vse, kar je slabega in grdega, in domislil si je tudi, da ga ima in on.

Po kosilu so ostali na svojih sedežih, le stara Mužanka je oddrsala v sosedno sobo, kjer je jedla mlada Mimica.

„Slabo juho smo imeli danes, krop in sol, mislim, da je bilo tisto...“ je izpregovoril Mužan in vprašujoč pogledal Seljaka.

Seljak se je malomarno nasmehnil in ni odgovoril ničesar.

Filomena se je ozrla vanj z začudenim pogledom in ta pogled ni bil le očitajoč, bil je naravnost izraz brezmejne togote. A rekla ni ničesar. Pobrala je posode po mizi in molče odšla v kuhinjo. Prišla pa je v sobo Mimica.

*) K uprizoritvi te drame na slov. odru v soboto dne 20. t. m.

črt določa, da morajo vsi samostani in redovi imeti državno privo-ljenje, prepoveduje jim javni pouk, daje sodiščem pravico, preiskovati v vsakem samo-stanu, nalaga vsem samostanskim redom, ki se bavijo z industrijskimi podjetji, davke kakor vsakemu dru-gemu podjetju. Inozemski in taki redovi, kojih vodstvo ima svoj sedež v inozemstvu, se razpuste.

Škandali v nemških kolo-nijah.

Berolin, 18. oktobra. Škandalov, ki so se dogajali leta in leta v nemški kolonijski upravi, še vedno noče biti konec. Sedaj so odstavljene že vsi tajni svetniki, ki so vodili kolonijsko upravo ter si na nepošten način pol-nili žepe. Zadnji je moral iti tajni legacijski svetnik dr. Seitz, ki je bil pred tedni imenovan za gubernatorja v Kamerunu, a cesar je sedaj njegovo imenovanje preklical.

Dopisi.

Iz Radovljice. V družbi nekega znanega Nemca sem se peljal po že-leznici v Radovljico. Med drugim pri-deva tudi na razgovor o razmerah v Radovljici. Kmalu pa sva si bila v laseh, kajti moj sopotnik je trdil, da je njegov kulturni jezik tudi Sloven-cem potreben kakor ribi voda in da je tudi Radovljica vsaj toliko nemška kot slovenska, a jaz, da je Radovljica popolno slovenska in da radovljiški Slovenci lahko brez nemškega jezika shajajo, tako lahko kakor voz brez petega kolesa. Samozavesten smeh Nemca se mi je zdel prenegljen, toda! — ko izstopim in pridem na glavni trg, že me pozdravljata z leve nemški „Friedrich“, a z desne še bolj nemški „Otto“. Začel sem bolj pazno gledati okrog sebe in — moral sem dati Nemcu prav, kajti Radovljica kaže vsaj na zunaj gotovo nič manj nemško kot slovensko lice! Na glav-nem trgu so napisali firme Otto Ho-mann le nemški kakor: „K. k. Lotto Collectur“ in „K. k. Hauptabak-verlag“. Firma Friderik Homann ima le nemški napis Friedrich Ho-mann in na podružnici „Friedrich Homanns Filiale“ in vi Slovenci kupujete pri njih in jih podpirate! Ti pa kažejo tujcem nemški značaj Radovljice in pomaga jim vaš notar, kakor zaveden naroden zavod! Heil! Ces. kr. okrajno glavarstvo ima nad vhom v svoj urad edinole nem-ški napis — „K. k. Bezirkshaupt-mannschaftliches Einrei-chungsprotokoll u. Expedit“, o slovenskem ni duha ne sluha! Škan-dal! Še večji škandal pa je, kar ima napakano zemljiškoknjižni urad v Radovljici. V orijentiranje slovenskih strank ima napis, ki bi delal čast ka-kemu mandarinu v Kini! Ta kuriozum se glasi: Vbogled v zemlj. knjigo itd. — in dalje: — Kdor si hoče pri tem kaj zapisati ne sme rabiti tinte, s zemlj. knjigami naj se itd. Zemlj. knj. vodja je v pravičen uspre-jemati itd. — ki jih je opravavati uradoma itd. — Dolžnost občine je, da se vsaj sedaj zgane in stori svojo dolžnost. In če bi se nemške Homanne

prijelo za trda germanska ušesa, tudi ti bi hiteli, da popravijo svoje izzi-vajoče napise. Boj kot je dobro orožje! Čudno se mi le zdi, da ni bilo doslej Slovencev v Radovljici, ki bi nastopil proti tem razmeram! Ej, rojaki! Kdor zaničuje se sam, je podlaga tujčevi peti!!

Argus.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. oktobra.

— **Nesramno pobalinstvo.** Pri deželni vladi slušbuje kot konceptni praktikant nadvse aroganten fant z imenom dr. Ernst Ambrositsch, brat razvpitega celjskega „Amtslei-terja“. Že to je čudno, da je bil ta človek sploh sprejet pri dež. vladi kranjski. Začasa barona Heina bi se to čisto gotovo ne bilo zgodilo. Baron Hein še Treota ni hotel sprejeti, in ta je bil v primeri z Ambrositschem še spodoben človek. Toda zdaj piha drug veter pri deželni vladi in tako je bil sprejet v službo celo tako notoričen razgrajč in raz-sajač kakor je ta dr. Ernst Ambro-sitsch; morda mu je pomagalo in ga je priporočalo, da dosledno pri vsaki priliki žali in zasramuje sloven-sko narodnost. Že pred nekaj dnevi smo imeli priliko, se s tem člo-vekom pečati. Takrat je v nekem javnem lokalu brez vzroka zgolj iz hudobije žalil jako spodobne in spo-štovanja vredne ljudi z „windisches Schaf“. Prizanesli smo mu v toliko, da njegovega imena nismo imenovali, da smo ga le posvarili. Kakor se kaže, ni to imelo uspeha. Snoči je prišel Ambrositsch v kavarno „Pri Slonu“. Morda je bil malo pijan, to je mo-goče, a tudi pijanost ne opravičuje takega nastopanja, kakršno si je do-volil ta fant. Gospa Gnezdova ima in to ji dela le čast — v službi same domače ljudi, skozinskoz pridne, po-štene in spodobne ljudi, s katerimi so vsi gostje od prvega do zadnjega po-polnoma zadovoljni. Dr. Ambrositsch je snoči prišel v to kavarno — ki jo drugače obiskujejo sami dostojni ljudje, tako da ni tam nikdar rabuk — in je začel na nesramen način ps-o-vati kavarniško osebje. Nahrulil je gospoda Tončeta Gneздо, da mora slovensko osebje spoditi, da so to sami „windische Teppen“ itd. itd. Psoval je sploh slovensko narodnost na tako impertinenten način, da se je končno oglasil eden najmirnejših gostov ka-varne „Pri Slonu“, ugleden trgovec in hišni posestnik, ter je protestiral, da se c. k. vladni uradnik v javnem lokalu tako škandalozno obnaša in da žali in zasramuje slovensko narodnost. Ambrositsch je pa postal le še ne-sramnejši in je napravil v kavarni ve-kanski škandal. Zakaj ga redar ni ka-retil in spravil v špehovko, ki res neumljivo. Kake vrste provokater je ta Ambrositsch, se vidi iz tega, da je sina neke znane nemške rodovine, ki je Karnijolec, insultiral s „schäbiger Lausbub“. Take ljudi kakor je Ambrositsch, se mora z zauš-nicami kurirati. Ces. kr. deželno

predsedstvo je v veliki zmoti, če misli, da bomo mirno trpeli tako po-četje vladnih uradnikov. Prizanesli smo že marsikomu, a kakor se vidi pri Ambrositschu, raste tem fantičem le greben, če se jih pardonira. Am-brositsch mora imeti prav posebno zasombo pri c. k. oblastnikih, ker se je pred kratkim hvalil, da lahko stori kar hoče, a če bi se deželne vlade naveličal, pa pojde s sodniji, češ, da je tam vsenemcem zagot-ovljena posebna protekcija in da imajo tam popolno svobodo. Kaj ko bi naši poslanci ministre vprašali, kaj mislijo o početju c. k. de-želno-vladnega praktikanta Ambro-sitscha?

— **Shod v Hrastniku.** Piše se nam: Na dne 14. t. m. je sklical ru-dar g. Dom. Majcen k gosp. Rošu v Hrastniku javen ljudski shod, na ka-terem naj bi se sodelo postopanje ravnatelja Leillerja glede konzumnega društva in se končno tudi dognala resnica radi akcije za nemško šolo. Sklicatelj je predlagal zborovalcem (bilo jih je nad 500) predsednikom shoda g. Koželja, podpredsednikom g. Kosma in zapisnikarjem g. iur. Roša, kar je bilo sprejeto. Nato je dobil besedo g. dr. Gosak, ki je obširno govoril o delavskih plačah, se dotak-nil raznih drugih važnih delavskih vprašanj in ostro prijemal Leillerja. Živahno so pritjevali delavci njego-vim izvajanjem in enoglasno sprejeli resolucijo, v kateri se prosi in za-hteva odstranitev ravnatelja Leillerja. Na to je pojasnil g. dr. Gosak v jas-nih besedah, kako je bilo veliko ne-razsodnejšev zapeljenih po par prite-penih nemčurjih, da so podpisali polo-za nemško šolo. Dokazal je, kolika absurdnost bi bila, če bi se ustano-vila res docela nemška šola v Hrast-niku, na slovenskih tleh, dočim se na sedanji šoli podučuje že več kot preveč nemščine; kazal je na lepe uspehe šole, podal nekaj drastičnih zgledov, ki so se pripetili ob podpi-savanju zloglasne pole: neizrečeno navdušenje so vzbudile njegove be-sede, a hkrati tudi razburjenost proti nemčurjskim hinavcem. Ko je hotel sodrug Cerar nekaj ugovarjati, ga je šumen smeh spremil z odra. G. dr. Gosak je predlagal nato sledečo re-solucijo, ki se pošlje na pristojna mesta: „Zborovalci, zbrani na javnem shodu dne 14. vinotoka 1906 pri g. Roša v Hrastniku odločno protestiramo proti ustanovitvi popolnoma nem-ške šole na Hrastniku. Nismo sicer proti temu, da bi se po-učevala nemščina v ljudski šoli, energično pa se zavaru-jemo proti temu, da bi se naše otroke poučevalo večina pred-metov v tujem jeziku, ki ga sploh ne razumejo, ter se jih s tem ponemčevalo.“ Resolucija je bila med gromovitimi živio-klici enoglasno sprejeta, na kar se je shod zaključil. Iz tega se vidi, kako navidezno je bila vprizorjeno zani-

manje za nemško šolo in to je bila še krepkejša zasušnica „Štajercu“ in našim nemčurjev, kot so jo dobili 14 dni poprej v Trbovljah.

— **„Zadrugama na uvaženje“!** Splitska „Sloboda“ piše pod tem na-slovom med drugim: „Zveza sloven-skih zadrug v Celju, ki deluje z velikim uspehom na južnem Štajer-skem, je izdala svoj letopis za leto 1905. Glasom tega letopisa so imeli Slovenci do sedaj 654 zadrug, katere upravlja „Zadrugna zveza“ v Celju. Celjske zadruge so najbogatejše in najbolj urejene. Imele so leta 1905. skupaj 189,442.907 K prometa. Tu-jega imetja so imele v svojih rokah 80,641.636 K, lastnega pa 5,255.295 kron. Zadrugnikov v tej zvezi je bilo vseh skupaj 73.961. Dalmatinske zadruge, zlasti one, ki so v ljubljanski zvezi, naj izvolijo premotriti te številke in se zagledati v to krasno organizacijo in napredek severnega, najbolj izpostavljenega krila Sloven-cev v južni Štajerski, ki so s svojo samostalno zvezo v Celju nadkrilili ljubljansko zvezo...“ Kakor je znano, se naši klerikalci že dolgo trudijo, da bi spravili dalmatinske zadruge v ljubljansko klerikalno „Zadrugno zvezo“. Vsi njihovi tozadevni po-skusi so se doslej še posnesrečili. Ne-davno tega so na shodu v Splitu zopet razpeli svoje mreže, a tudi to pot se jim ni posrečilo, vjeti na svoje limanice dosti kalinov. Ker se pa kle-rikalci le trudijo na vse načine in delajo na vse kriplje, da bi Dalma-tince privabili v svojo družbo, se jim končno le lahko posreči, da dosežejo svoj namen. Zato bi bilo dobro, ako bi kak strokovnjak v dalma-tinskih listih javno pojasnil, da bibilaklerikalna „Zadrugna zveza“ bankerotna, ako bi ne dobivala po prizadevanju kle-rikalnih poslancev rednih podpor od — vlade!

— **Iz politične službe.** Namest-niški tajnik pl. Lorang je prestav-ljen od okrajnega glavarstva v Mari-boru k onemu v Mürzzuschlag. Slo-venci mu žele srečen pot, in sicer čimprej!

— **Novomeški proš odlikovan.** G. baron Schwegel je 17. j. t. m. iz državne zbornice poslal novome-škemu proštu dr. Elbertu to-le brzojav-ko: „Častitamo k mnogozasluznemu najvišjemu odlikovanju.“ Danes pa je došel le tu sem brzojav, ki poroča, da je g. dr. Elbert odlikovan na naj-višjem mestu s konturskim križcem Franco-Jozefovega reda.

— **Vojaške vesti.** V pokoj je šel polkovnik 27. polka Rud. Mayr. Premeščen je vojaški superior Anton Jaklič iz Zadra v Zagreb. — Vi-težki križ Fran Josipovega reda je dobil podpolkovnik pri 4. topničarskem polku Josip Kozak.

— **Učiteljske vesti.** Iz seje okrajnega šolskega sveta v Postojni 15. t. m.: Upokojeni nadučitelj Ivan Okorn je bil od dež. šol. sveta re-aktiviran in je dodeljen kot nadučit-el in šolski vodja v Prem; provi-zorični šolski vodja Ivan Kobal v Premu je premeščen na enorazred-nico v Dolenjo vas pri Senožečah. Provizorično so nastavljene izpra-šane učiteljske kandidatije; gđe. Marija Modic v Studnem ter gđe. Marija Jurca v Hruševju. Učiteljica Marija Uršič v Pod-kraju je dobila enoletni dopust, da se udeleži učiteljskega kurza za me-ščanske šole v Ljubljani. Zaradi bo-lezni sta dobila dopust: gđe. Fran-čiška Valenčič, učiteljica v Premu in g. Rafael Zupanc, nad-učitelj v Podkraju. Za suplenitnje so nastavljene: za Podkraj gđe. M. Kav-čič in gđe. Josipina Smole, za Prem pa gđe. M. Zaletel. — Ko-roški deželni šolski svet je imenoval sledeče absolventinje tuk. učiteljšča za podučiteljice: Edito Perhauz za Žihpolje. Hermino Reisner za Prevalje, Alojzijo Štebi za Do-brloves in Alojzijo Wanders-chmidt za Spodnji Pravograd.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Iz gledališke pisarne: Jutri, v soboto pride na naš oder druga znamenita drama iz repertoira svetovne dramske literature; za Gabrielom d' Annunzijem Gerhart Hauptmann, najodličnejši repre-zentant nemške moderne dramske

literature. Sanjska drama „Elga“ obsega 7 prizorov, ki se igrajo brez odmora zdržema, da se ohrani dojem sanj nemškega viteza v sendo-mirskem samostanu na Poljskem. Po vsaki sliki pade pajčolanški zastor ter se izvrše izpremembe na sceni med prepevanjem menihov in orglja-njem v samostanski kapeli. Opozar-jamo torej sl. občinstvo, da se začne predstava točno ob 1/2 8. ter traja nepretrgano do 1/2 10. Premori med izpremembami trpé le par minut, zato blagovoli sl. občinstvo kolikor možno vztrajati na svojih prostorih ves čas predstave. Naslovno ulogo igra gospa Mara Taborska, grofa Stanženskega, njesoproga, gospod re-žiser Taborský, njegovo mater Marino gđe. Noskova, oskrbnika Timoško g. Boleška, ljubimca Ogin-skega g. Barjaktarovič. V ostalih manjših ulogah sodelujejo vsi drugi člani drame. Pevske točke izvaja moški operni zbor.

— **Slovensko gledališče.** Snoči smo se drugič radovali krasne Bize-tove opere „Biseri“. Glas o prvi častni uprizoritvi je privabil toliko občinstva, da je bilo gledališče zopet razprodano. V celoti je opera uspe-la še bolj kot prvič in čast vsem onim faktorjem, ki so pripomogli v to. Naši vrli solisti in zbor jim je častno stal na strani, vsi so se po najboljši moči potrudili, da vzbude v občinstvu ono zanimanje, katero zasluži opera. Da se jim je to posrečilo, je kazalo glasno odobravanje občinstva, tako v sceni kakor tudi koncem vsakega de-janja. Gospa Skalova je pela sveče-nico Lejlo prav tako mojstrsko kakor prvič. In četudi je bil nje glas neko-liko meglen, je dosegla v nekaterih arijah še lepši uspeh kot prvič n.p. v recitativu in kavatini (v drugem dejanju) „V temni noči stojim tu sama.“ Peja jo je z toliko občutkom, da bi človek mislil, da stoji res prava Lejla pred njim. — Pri g. Rezanovu smo zopet občudovali vrline pravega oper-nega tenorista: njegov čvrst glas z lepo višino, muzikalično dovršeno prednašanje in živo igrjo. Obžalovati le moramo, da orkester ne uvidi, da ima solist prvo besedo; orkester je bil na mnogih mestih toliko preglasen, da ravno najlepše partije, ki nam jih je g. Rezanov res umetniško dovršeno podal, niso prišle do veljave. O gosp. Ouředniku smo že pri premijeri po-hvalili njegovo krasno petje; tudi da-nes zasluži isto pohvalo. V maski pa ni bil prav nič podoben kralju če-jlonskih ribičev. Tudi g. Betetto je bil dober starejšina. — V muzikalnem oziru v repriji pač nismo mogli več pričakovati kot v premijeri, saj je bila vzgledno nastudirana. Tehnični nedostatkis so pa v repriji popolnoma odpadli. Požar se je prav dobro po-srečil, in prav tako je bila smrt Zurge bolj naravna nego prvič. Zato zasluži tudi g. režiser popolno zahvalo.

P. K.

— **Družbi sv. Cirila in Me-toda** sta poslali ljubljanska srednje-mestna in pa šentjakobsko-trnovska ženska podružnica 200 K v ta na-men, da naj to vsoto na vodstveni seji izroči prvomestnik namestnemu prvomestniku Luku Svetu kakor družbeno pokroviteljstvo, pisano na njega čast. ime. Na tej seji je vsled njune prošnje prebral prvomestnik dopis ženske in moške šentpeterske podružnice, s katerim predan Luka Svetčevega 81. godu naznanjata, da sta mu prav v tem namenu po poš-ti doposlali tudi 200 K. — Ker je torej ta narodu pomembni predpraz-nik slavilo vse pri „Družbi sv. Cirila in Metoda“ delujoče ljubljansko žen-stvo tem zvanečim načinom častitega ustanovnika naše družbe — kliče-mo vsem tem narodnim damam z našim slavljenecem vred: Živele in živele!

— **Za IV. porotno zasedanje v Ljubljani** so poklicani za predsed-nika g. Albert Levičnik, pred-sednik deželnega sodišča, za njegove namestnike pa g. Josip Pakj, pod-predsednik deželnega sodišča, g. Julij Polec, višji deželnosodni svetnik in gosp. Adolf Elsner, deželnosodni svetnik.

— **Prizor za bogove** se je nu-dil včeraj popoldne ob štirih občin-stvu na Dunajski cesti. Mlad duhov-nik, pijan kakor batina, je kolovratil proti kolodvoru; ker so mu noge skoro odpovedale službo, se je opri-jemal ob hišah in se tako počasi po-mikal naprej. Ako se ni dobro prijel za zid, ga je jadrno zaneslo preko ceste in trajalo je precej dolgo, da je prišel toliko v ravnotežje, da se je zopet primajal na pločnik in se oprijel zidu. Opetovano so mu pošle sile, da je omagal in se naslonil na zid. To je bil prizor! Od pijače za-buhel, rdečevijoličasti obraz z napol-odprtimi ustami, iz katerih so se ne-prestano cedile sline, krvavo izbuljene oči — evo vam namestnika božjega, ki je včeraj podpiral hiše ob Dunaj-ski cesti. Ljudje so hodili mimo in se s studom obračali od „posode du-hovne“, naslonjene na zid. In splošna je bila sodbja, da še ni nikdo pri be-lem dnevu videl tako živinsko pi-janega človeka, kakor je bil ta!

„No — Mimica, si že pokosila?“ jo je vprašal Mužan smehljaje. „Za-pój, zapój nam kaj! Tako-le po ko-silu to ne škoduje.“ — Zmučen je bil sanjavi obraz otroka in praske so se mu poznale po čelu. Posamezni šopi las so bili izruvani iz glave in po-znali so se rdeči odtiski. Seljak, ki je to videl, je bil prevzet od studa in si je mislil:

„To je hudobna ženska!“

Vstopila se je Mimica pred svo-jega očeta in zapela z bolnim glasom:

„Pridi, maj, sladki maj,
Konec zime je tedaj!“

Mužan se je zakrohotal. „Ne hiti tako zelo,“ je rekel. „Štej: december, januar... dolga pot je to, Mimica. Kje je še maj!“

Utihihla je in gledala vsa začu-dena zdaj enega, zdaj drugega. In ker se je oče še vedno smejal nje-nemu revnemu razumu, se je smejala tudi sama. Top, neumen je bil njen smeh, skoraj bolesten in brez veselja.

„Daj, drugo mi zapój — o zimi!“ je silil v otroka Mužan. Se-ljak je postal nejevoljen, pljunil je v kot in vstal.

V tem hipu je nekdo potrkal na duri in vstopil je gospod Filip. Zelo sladek je bil obraz starca, a oči nje-

gove so bile še bolj nezaupne kakor zjutraj.

„Sedite, sedite,“ mu je ukazal Mužan in zapiral vrata za starcem. Starac se je vsedel na rob stola in rekel tiho, nekako skrivnostno:

„Nekaj vam bom povedal!“

„Kar govorite!“ mu je zopet ukazal Mužan z donečim glasom. Se-ljaku je pri pogledu na starca po-stalo tesno pri srcu in ta hip mu je nekdo zašepetal na ušesa: „On — ali ti!“ Ozrl so je in bil zelo začu-den, ko ni zagledal nikogar poleg sebe. Mislil si je o starcu: Pride, se vsede in govori prazne besede. Sama laž! Naposled pa se mu je zasvetilo. Kako, da že preje ni spoznal tega? Ne samo življenje, temveč tudi ljudi mrzi — naravnost sovraži jih... Bil je voljan, spreti se z vsem svetom, vsakemu povedati v obraz, kar mu gre. Čemu bi se ljudem hlinil, ko ni treba? Kar lepo naravnost naprej — nekje bo že cilj. Sicer bo njegovo hrepenenje vedno tako neznatno, na-ravnost nesmiselno...

Starac pa je pripovedoval:

„Pokosil sem in pomil posodo kakor navadno, pa stopi v sobo upra-viteljica — ta, ki ima nabiralnik na vratih. Kako mislite? Ona je tako

samosvoja, bi rekel. Pride in pripo-veduje, da je njena sestra nena doma zbolela. Kaj naj sedaj počne sama, revica? No — sem si mislil, pa si le prišla enkrat k meni, golobičica draga... Veste, ni napačna ženska, le ljudi se boji — in smiila se mi je sedaj. Rekel sem ji, naj gre po zdravnika...“

Mužan je strmel v starca, široko so bile odprte njegove oči, a videti mu je bilo, da ga vse to prav nič ne zanima. Seljak je to opazil in si mislil: „Gotovo premišljuje — a o čem? O tisti bolezni gotovo ne!“

Starac pa je čeblljal lepo dalje: „To je hudo. Bolezen ni prijetna; huda in neznosna je. Jaz vem to, ko je še živela moja rajnka žena... Utihihla je; položil je svojo belo, suho roko na Mužanovo ramo, skrivnostno je zamigala njegova suha brada in obraz njegov je bil poln groze:

... „Kake sitnosti so bile in ko-liko denarja je stala bolezen!“

Sedaj je zagledal Seljak v ku-hinji dvojce velikih oči, ki so trdo-vratno iskale njegovega pogleda. Obraz Filomene je bil sedaj prepla-šen, izginila je prejšnja pogumnost in nehote se je vprašal: „Kaj hoče ta ženska od mene?“ (Dalje prih.)

Oton in Mici Ramovš javljata v svojem in v imenu ostalih sorodnikov vsem prijateljem in znancom žalostno vest o smrti svojega ljubljenega očeta, odnosno strica in svaka, gospoda

Petra Ramovša

višjega nadzornika c. kr. avst. drž. žel. v p.

ki je po dolgi, mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, včeraj dne 18. oktobra ob 10. uri zvečer v 63. letu svoje dobe blažno zaspal v Gospodu.

Pogreb bo v soboto, dne 10. t. m. ob 2. uri popoldne iz hiše žalosti v Wolfvovih ulicah št. 5 na pokopališče pri sv. Križu. 3789

Svete zadušne maše se bodo darovale v raznih cerkvah.

Prosi se tihega sožalja.

V Ljubljani 19. oktobra 1906.

Marija Binder roj. Michel javlja v svojem in v imenu svojih otrok **Karla** in **Marije** vsem sorodnikom, prijateljem in znancom prežalostno vest o smrti svojega iskreno ljubljenega soproga, odnosno očeta, gospoda

Karla Binderja

tovrničarja

ki je danes, dne 18. oktobra ob polu 11. uri popoldne, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v izpolnjenem 48. letu svoje dobe blažno zaspal v Gospodu. 3787

Pogreb bo v soboto, dne 20. t. m. ob 4. uri popoldne od hiše žalosti v Slomškovi ulici št. 14 na pokopališče pri sv. Križu.

Svete zadušne maše se bodo darovale v župni cerkvi sv. Petra. Prosi se tihega sožalja.

V Ljubljani, 18. oktobra 1906.

Potrtega srca naznanjamo tužno vest, da je naš iskreno ljubljeni, nepozabni soproga, oziroma oče in tast, gospod

JANEZ NEP. RANT

bivši trgovec in hišni posestnik

danes ob 8. uri popoldne v 71. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Truplo blagega pokojnika se bode v hiši žalosti v Šiški blagoslovilo, potem pa v Polhov gradec prepeljalo, in tamkaj dne 20. oktobra ob 10. uri popoldne v družinsko rakev položilo. 3782

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi v Polhovem gradu.

Blagega ranjega priporočamo v spomin in molitev.

Šiška - Polhov gradec, dne 18. oktobra 1906.

Leopoldina Rant, soproga. — Ivan Rant c. kr. nadporočnik; Josip Rant, c. kr. nadporočnik; sinova. — Zofija Tomšič roj. Rant, hči. — Fran Tomšič, c. kr. poštar in trgovec; zet.

Išče se

spreten akviziter

za pivo.

Ponudbe pod „P. O.“ na upravn. „Slov. Naroda“. 3781-1

Vljudo se priporoča

trgovina

s klobuki in črevlji

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana,

Stari trg št. 10.

Velika zaloga, solidno blago.

3512 7 Gene zmerne.

Izšel je Trgovski koledar za leto 1907.

Koledar obsega lepe praktične za vsakega poučne trgovske spise. Cena 1 K, po pošti 1 K 10 v.

Trgovski koledar ni zamenjati s Trgovsko-obrtnim koledarjem, ki ga je izdal nek zasebnik. Naročiti ga je le pri slov. trg. društvu „Merkur“ ali v knjigarni L. Schwenner v Ljubljani. Čisti dobiček je namenjen skladu za „Trgovski dom“. Trgovci in trgovski sodrudniki, naročite ga in širite zanj zanimanje! 3777-1

Dalje ima društvo „Merkur“ še v zalogi knjigo „Menično pravo“, spisal c. kr. sod. pristav A. Kuder. Cena 2 K 50 v., po pošti 30 v. več.

Učiteljica sprejme z novembrom dva mlajša

dijaka ali deklici

na hrano in stanovanje.

Več se poizve Sv. Petra cesta št. 62, I. nadstr. 3788-2

Podraženje mila.

Oziraje se na nedavno v skoro vseh dnevnih priobčeno naznanilo Zveze avstrijskih industrijcev na Dunaju, da so 11. t. m. sklenili tvorničarji mila da zaradi zopetnega rapidnega podraženja tolaš podraže milo, tudi jaz naznanjam svojim odjemalcem, da moram tudi sam iz istega vzroka vnovič podražiti milo za 3 K pri 100 kg. 3758 2

V Ljubljani, 18. oktobra 1906.

Pavel Seemann.

Krila

iz ševiot, lodna, sukna

perilo za dame, juponi, nogavice in modrci

po zelo nizkih cenah

3570-5 pri **Karl Recknagel**

Mestni trg št. 3.

Nagrobni venci

trakovi za vence

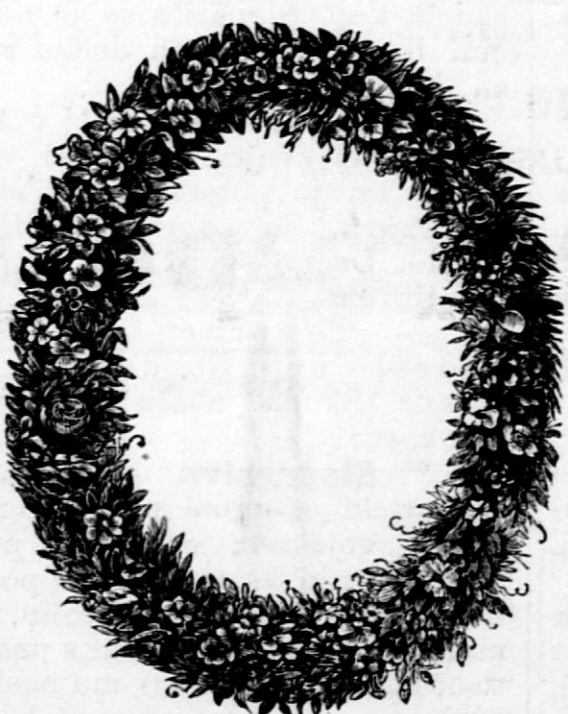
najnovjši

jako ceno

3572-4

Karel Recknagel

Mestni trg št. 3.

Osmošolec

se sprejme za poučevanje matematike in geometrije.

Ponudbe pod šifro „A B C 50“ poste restante Ljubljana. 3772

Knjižnice — pozor!

Redke knjige na prodaj!

„Dunajski Zvon“ celoten, 6 letnikov.

„Ljublj. Zvon“ 1881-1905, celoten, skupaj ali posamič.

„Kres“ 1881-1883, 3 letniki, 3729 3

Prodajo posreduje in le pismena vprašanja rešuje **Ivan Bonač**, trgovina papirja v Ljubljani.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovjše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostne dolgost 3799 Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev **KOHANE**, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

Fran Zeman, Ljubljana

Poljanska cesta št. 24 in v tovarni pri živinskem sejmišču št. 97 skladišče hvalno znanih gepeljnov, slamoreznic, klinj, mlatilnic, motorjev za žage in mline, tromb in cevi za vodovode ter vseh potrebščin za kmetijstvo. 3785-2

Nizke cene! Zelo mlačno blago!

Ces. kr. avstrijsko

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inmost, Linc, Budejovice, Praga.

7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inmost, Bregenc.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.

10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inmost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.

8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

11-15 popoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Lince, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.

2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.

4-30 popoldne. Osebn. vlak iz Selca, Celovca, Inmosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.

8-35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Lince, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.

11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontablja, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.

10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10-59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.

9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjeevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Kožuhovina

najnovjše:

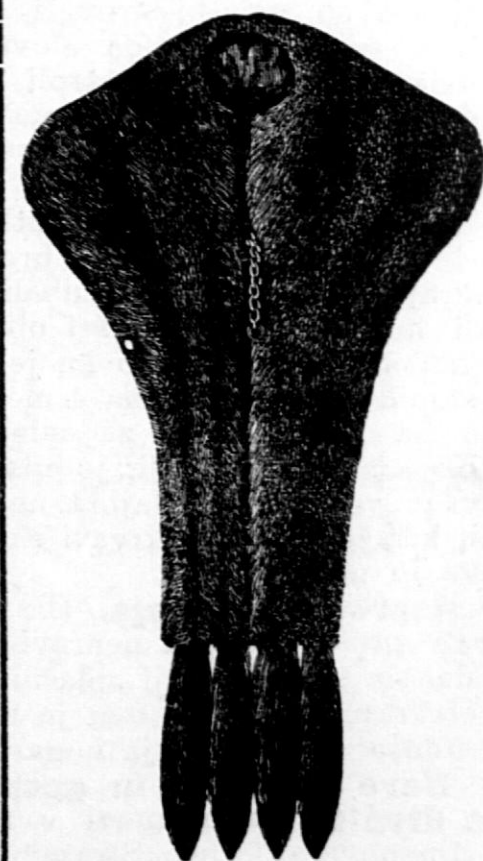
ovratniki, boe, collierji, mufi, oprave za otroke.

Ceno in dobro

priporoča 3571-6

Karel Recknagel

Mestni trg št. 3.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zajemlje in izplačuje

iztrežene vrednostne papirje in vnovčuje spale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje.

Rekomp. in inkasso menic.

Rezervni zaklad K 200.000.—

Izplačuje na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

Rekomp. in inkasso menic.

Rekomp. in inkasso menic.

Podružnica v SPLJETU.

Denarno vlogo sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne voga do dne vžiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Promet s čeki in nakaznicami.